

“Галичина” – це не тільки назва пансіонату, це це місце, де ми можемо відпочити та оздоровитися.

Літня відпочинково-оздоровча кампанія на залізниці у цьому році значною мірою відрзнялася від попередніх. На жаль, до звичних організаційних клопотів цього разу додалися неприємні і непередбачувані, що були зумовлені складною суспільно-політичною ситуацією в країні, зокрема окупацією Криму, і втратою можливості відпочинку працівників магістралі у пансіонаті “Львівський залізничник” у Судаку, де щосезону оздоровлювалося близько 6 тис. залізничників, членів їхніх сімей та ветеранів транспорту. Ця обставина спонукала до пошуку альтернативних шляхів, аби провести сезон відпочинку та оздоровлення на належному рівні. Газета вже інформувала читачів, що цього року свої послуги залізничникам гостинно запропонували пансіонати і бази відпочинку у мальовничих куточках Прикарпаття, Волині, Одещини та Херсонщини. Тож за підсумками цього року відпочинку не бракувало позитивних новин. Наприклад, відокремлений підрозділ “Пансіонат “Галичина” ДТГО “Львівська залізниця”, розташований на березі Чорного моря у смт. Лазурному на Херсонщині, цього року прийняв рекордну кількість відпочивальників. І не лише через форс-мажорні обставини, що склалися на Кримському півострові, а й завдяки зусиллям керівництва залізниці та дорожньої профспілкової організації, які ініціювали капітальний ремонт п'ятого корпусу пансіонату. Як і планувалося, у середині вересня відновлений корпус відчинив двері перед першими відпочивальниками. Із цієї метою був організований позачерговий заїзд, у складі якого “Галичину” відвідали 60 ветеранів-залізничників.

Дванадцять днів комфортного відпочинку на морському узбережжі збігли непомітно, так само, як і години залізничної подорожі з Херсона до Львова. Серед рідних і близьких, що зустрічали ветеранів-залізничників на Львівському вокзалі, була і кореспондент газети, яка поцікавилася у приїжджких враженнями від відпочинку та оздоровлення.

Тільки-но поїзд зупинився і відкрилися двері вагонів, на пероні вокзалу наче посвітлішало від щирих усмішок на щасливих

обличчях, у гомоні чулися і веселі спогади, і радість зустрічей на львівській землі, і дружні прощання зі супутниками по подорожі до моря. Голова Ради ветеранів війни та праці управління Львівської залізниці Григорій Лялька з букетом квітів – напередодні від'їзду до Львова він відсвяткував свій день народження. Каже, що хоча у його житті було чимало таких подій, цьо-

вражало своєю досконалістю. Дуже практично та естетично оформлені кімнати, ідеальна чистота, якісна сантехніка, тепла вода – цілодобово, у кожному номері – телевізор і холодильник, на ліжках – зручні ортопедичні матраци, нова постіль тощо, – розповідає Григорій Лялька. – А головне – обслуговування на найвищому рівні. Дівчатка з персоналу виявили нам неабияку увагу та доброзичливість. Швидко реагували на будь-яке прохання. Думаю, що ми своєю чергою теж зарекомендували себе якнайкраще – залишили свої кімнати в ідеальному стані. Покоївки навіть жартували, що можуть тепер відпочивати, оскільки й прибирати нічого.

– Варто відзначити і раціон харчування. Тричі на день нам пропонували найрізноманітніші смаколики. Примітно, що за всі 12 днів відпочинку лише борщ готували тричі, інші страви жодного разу не повторювалися, – додає Григорій Лялька.

За такий теплий прийом ветерани-залізничники не поскупилися

горічку не порівняти за кількістю позитивних емоцій. Враженнями діляться й інші ветерани-залізничники. З'ясувалося, що впродовж відпочинку серед учасників заїзду було аж чотири уродинники, які, окрім традиційних вітань від колег та друзів, приймали щирі зичення та квіти від адміністрації пансіонату. Словом, за час відпочинку та подорожі всі стали однією дружною сім'єю.

Чудові враження про відпочинок підсилювали і погода, яка всі дні заїзду була наче “на замовлення”, і прекрасні побутові умови. За відгуками, вони перевершили найоптимістичніші сподівання, а для деякого взагалі стали небаченою досі розкішшю.

– Оскільки ми їхали у щойно відбудований комплекс, то були перестороги, що даватиметься ознаки нещодавнього закінчення ремонтних робіт, тому були готові навіть до надокучливого запаху фарби. Натомість насправді все

на щедрі слова вдячності у книгах відгуків. А ще одну, уже рукотворну пам'ятку залишили на згадку після себе у вигляді трояндової клумби, висадивши засушені стебла дарованих квітів.

Валентина Вісіконенко, колишня начальник виробничого відділу служби будівельно-монтажних робіт і цивільних споруд, пам'ятає час, коли пансіонат “Галичина” тільки будувався. Тоді він був у підпорядкуванні служби, тож пані Валентина приїздила сюди у службові відрядження. І тільки цього року їй уперше випала нагода побувати в “Галичині” на відпочинку. Каже, що хоч тутешню природу не порівняти з тією, що в Судаку, море тут теж прекрасне, сонце не менш ласкаве, а повітря – цілюще. Запорукою того, що відпочинок справді видався незабутнім, Валентина Вісіконенко відзначає дружню атмосферу у групі.

– Дорожня профспілкова організація надала 60 путівок, які

були розподілені серед ветеранських організацій усіх дирекцій. Місцеві ради ветеранів розіслали їх по відділах, а вже там вибирали адресатів. Команда збиралася просто чудова, – розповідає Валентина Вісіконенко. – У пансіонат приїхали ветерани праці, які працювали у 60-70 роках, на вік яких припав період стрімкого розвитку залізниці: час нових депо, вокзалів, двоколіїних вставок, електрифікації, інтенсивного будівництва житла тощо. Серед нас були представники різних професій – енергетики, будівельники, зв'язківці, колійники, локомотивники та вагонники, і нам було цікаво

наших військових, лише тоді посправжньому відчували, що у країні неспокой, – діляться враженнями від поїздки Марія Фота.

Більшість ветеранів не полишають надії потрапити на відпочинок у пансіонат “Галичина” ще раз. А за цю незабутню поїздку щиро вдячні керівництву залізниці та дорожньої профспілкової організації і зізнаються, що, коли розмовляють із друзями чи знайомими, за будь-якої нагоди завжди ставлять Львівську залізницю у приклад уваги та турботи про своїх ветеранів.

Директор пансіонату “Галичина” Дмитро Балясевич у розмові з кореспондентом газети не приховував, що хвилювався, приймаючи перших відвідувачів у відремонтованому корпусі. Це й не дивно, адже роботи з упорядкування прилеглої території завершилися буквально напередодні заїзду. Та його перестороги були марними, адже люди, які в непрості часи віддали залізниці найкращі роки свого життя, гідно оцінили зусилля керівництва залізниці та профспілки, а також старання залізничних будівельників та персоналу пансіонату. Крім того, Дмитро Вікторович зауважив, що більш вдячних та дисциплінованих відпочивальників, ніж ветерани магістралі, годі знайти.

Хоча цей сезон літнього відпочинку та оздоровлення добіг до кінця, господарських справ у керівника підрозділу вистачає і нині. Зокрема тривають роботи зі забезпечення пансіонату власним водопостачанням. Для цього на території вже пробурили свердловину глибиною понад 120 метрів. Корегування потребують і певні кадрові питання, адже з пуском в експлуатацію відремонтованого корпусу збільшилася площа, що потребує нагляду та охорони залізничного майна. Серед важливих питань і перспектива завершення будівництва ідальні, оскільки за наявних можливостей включно з будівельниками, які працювали над відновленням п'ятого корпусу, цього сезону процес харчування доводилося організовувати у дві зміни. На завершення нашої розмови Дмитро Балясевич висловив сподівання, що за подальшої підтримки керівництва залізниці та дорожньої профспілкової організації з часом і решта недобудованих об'єктів будуть завершені, і “Галичина” зможе щороку приймати на оздоровлення та відпочинок більшу кількість залізничників.

Оксана ЛОЇК, Андрій ВЕЗДЕНКО
Фото Оксани ЛОЇК та з архіву газети